

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ФІТОМЕЛІОРАТИВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ: ТЕРМІНОЛОГІЗУВАННЯ ЗАГАЛЬНОВЖИВАНОЇ ЛЕКСИКИ Й РЕТЕРМІНОЛОГІЗУВАННЯ ЛЕКСИКИ ІНШИХ НАУК

© Петрова Т. О., 2017

У статті досліджено важливі шляхи формування сучасної української фітомеліоративної термінології. Проаналізовано особливості термінологізування значень загальнономовних одиниць. З'ясовано, що у процесі ретермінологізування відбувається незначне змінення вихідної семантики терміноодиниць інших галузей. Установлено, що термінологію фітомеліорації розбудовують більшою мірою ретермінологізуванням термінів інших наук і використанням загальнонаукових одиниць, меншою мірою – термінологізуванням загальноновживаної питомої лексики.

Ключові слова: українська мова, термін, термінологізування, ретермінологізування, фітомеліоративна термінологія, загальноновживане слово, загальнонауковий термін, терміни інших галузей.

In the article the important ways to form modern Ukrainian phytomeliorative terminology have been researched. The peculiarities of terminologization in the meaning of autochthonic words of general use has been analysed. It has been found out that during the process of reterminolization some insignificant change of initial meaning of term units in other branches takes place. It has been ascertained that phytomeliorative terminology is formed mainly both by reterminolization of terms in other sciences and use of general scientific units, and less by terminolization of general use vocabulary.

Keywords: Ukrainian language, term, terminolization, reterminolization, phytomeliorative terminology, word of general use, general science term, terms of other branches.

Істотними ознаками сучасної наукової термінології, зокрема фітомеліоративної, є її динамічність, взаємодія із загальноновживаною лексикою та інтеграція з різними термінологічними системами. Питанню розвитку національних термінологічних систем присвячені праці М. Вус (біологічної) [1], С. Дерби (прикладної лінгвістики) [3], М. Клочко (юридичної) [4], Т. Кравченко (економіки агропромислового комплексу) [5], Є. Купріянова (гідротурбінної) [6], О. Кучеренко (пожежно-технічної) [7], Л. Малевич (гідромеліоративної) [10], І. Ментинської (комп'ютерної) [12], С. Овсейчик (екологічної) [14], О. Тур (землеустрою та кадастру) [20] та ін. Шляхи розбудови сучасної української термінології фітомеліорації спеціально не вивчено, що й зумовлює актуальність нашої розвідки.

Мета статті – дослідити шляхи формування сучасної української фітомеліоративної термінології.

Наукову термінологію формують у процесі керованого поступального розвитку наукової галузі знань, відповідно кожному терміносистему розбудовують не стихійно, а керовано. Перед фахівцями повсякчас постає потреба найменувати нововинайдені галузеві поняття. Головними шляхами формування фітомеліоративної термінології є термінологізування загальноновживаної лексики й ретермінологізування спеціальної лексики інших наук.

Термінологізування загальноновживаної лексики. Лексичний склад української літературної мови – важливе джерело розвитку й основа національних терміносистем, зокрема фітомеліоратив-

ної. Особливості її виникнення зумовлені тим, що Україна віддавна має розвинуте сільське господарство, тому істотним підґрунтям формування термінології фітомеліорації як спеціальної мови відповідної науки є успадкована лексика. У сучасній лінгвістиці процес термінологізування не має єдиного пояснення. У нашій статті спираємося на результати досліджень науковців, які вивчають збагачення українських терміносистем шляхом термінологізування загальноновживаних слів (М. Годована [2], М. Клочко [4], В. Марченко [11], Н. Разбегіна [15], О. Романова [16], А. Таран [19], О. Тур [20] та ін.). Термінологізуванням загальноновживаних одиниць науковці називають «набуття загальноновживаним словом ознак терміна» [9, с. 186], «спеціалізацію значення загальноновживаного слова (термінологізація)» [20, с. 146]. **Термінологізування** – це один із важливих шляхів формування українських терміносистем, суть якого полягає в поняттєво-термінологічній спеціалізації семантики мовної одиниці, унаслідок чого вона набуває ознак терміна й відповідає вимогам до нього, а також займає своє місце в терміносистемі, вибудовує певні відношення з іншими її складниками. Спеціалізація як визначально-диференційна ознака такого різновиду термінотворення означає формування наукового поняття без метафоричного чи метонімічного переосмислення вихідного загальнономовного значення слова.

Загальноновживану питому лексику як мовний засіб наукового пізнання світу термінологізують, щоб позначити широке коло наукових понять у фітомеліоративній термінології, які виокремлюємо в терміно-семантичні групи (сукупності спеціальних одиниць, пов'язані певними семантико-парадигматичними відношеннями й об'єднані спільною семантичною ознакою): 1) назви дій і станів (*догляд, вирощування, заболочування, усихання /насаджень/*); 2) назви рослин і їхніх частин (*брунька, гілка, дерево, корінь, рослина, стовбур, трава*); 3) назви природних явищ (*буря, вітер, вітровал, дощ, заморозок, посуха*); 4) назви місця й простору (*долина, лощина, пасовище, перелоги, улоговина*); 5) назви ділянок землі, зарослі деревами й кущами (*гай, галявина, діброва, ліс, сад, узлісся, чагарник*); 6) назви водних об'єктів та їхніх частин (*берег, болото, вимоїна, заплава, озеро, річка*); 7) назви речовин, матеріалів (*глина, пісок*); 8) назви підвищень місцевості (*гори, передгір'я*); 9) назви властивостей предметів чи об'єктів (*життєздатність, родючість, сила, стійкість /виду/, урожайність, щільність*); 10) назви видів ґрунту (*солонець, солончак*) тощо.

Наведемо приклад поняттєво-термінологічної спеціалізації семантики мовної одиниці. Зокрема, загальноновживане слово *брунька*, що має значення «ще не розвинений пагін рослини, зачаток квіткі або стебла з листям» [18], термінологізуючись, набуває статусу спеціальної одиниці фітомеліоративної терміносистеми й позначає наукове поняття з родо-видовими відношеннями – «зачатковий пагін, який складається з основних зачаткових його елементів. Б. класифікують за такими ознаками: за будовою: 1) закриті, що вкриті захисними лусками (у більшості рослин); 2) відкриті (голі), у яких покривні луски відсутні (горлянка, зеленчук, калина цілолиста); за розміщенням на стеблі: 1) верхівкові, що розміщені на верхівці стебла (у більшості рослин); 2) бічні, які сидять збоку стебла в пазухах листків. За призначенням розрізняють Б.: 1) вегетативні, із яких утворюються пагони; 2) генеративні, з яких утворюються квіткі або суцвіття (вишня та ін.); 3) вегетативно-генеративні, в яких закладається кілька метаметрів пагона, а конус наростання дає початок зачатковій квітці або суцвіттю (бузок, бузина, горіх волоський)» (виділення розбивкою наше) [17, с. 34]. Питома загальноновживана лексика є одним із головних джерел формування сучасної термінології фітомеліорації.

Ретермінологізування спеціальної лексики інших наук. Склад фітомеліоративної термінології поповнили мовні одиниці з інших терміносистем. Це можна пояснити тим, що фітомеліорація як самостійна наукова дисципліна почала формуватися відносно пізно, і головним чином вона використовує ресурси інших сучасних терміносистем, а насамперед їх чужомовні одиниці. «Фітомеліорація інтегрувала в собі знання багатьох наук – екології, фітоценології, лісівництва, луківництва, фізичної географії, біофізики, геохімії, ґрунтознавства, гідрології, кліматології, санітарної гігієни, ландшафтної архітектури та ін. Теоретичною основою фітомеліорації є наука про біогеоценози (екосистемологія), яка обґрунтувала особливе становище в екосистемі фітоценозу як автотрофного блоку, його продукційну і середовищетвірну роль» [8, с. 13].

Дослідники, аналізуючи процес залучення термінологічних одиниць з інших термінологій, здебільшого вживають поняття «транстермінологізація» та «ретермінологізація» і подають короткі пояснення. Наприклад, М. Вус на матеріалі біологічної термінології так трактує це явище: «Донорами для біологічної термінології також є інші терміносистеми. У процесі ретермінологізації терміни інших галузей довантажують біологічним змістом» [1, с. 62]; О. Тур ретермінологізуванням називає «використання термінів однієї галузі знань для позначення понять іншої <...>» [20, с. 146]. **Ретермінологізування** – це один зі шляхів формування термінології, що полягає у використанні термінологічних одиниць з інших наук або галузей знань із частковим зміненням їхньої семантики. У фітомеліоративній терміносистемі ретермінологізування здійснюють двома способами: **увіходженням галузевих термінів і використанням загальнонаукових термінів**, що стають одиницями досліджуваного фаху.

Унаслідок тісної взаємодії терміносистем шляхом ретермінологізування до фітомеліоративної термінології входять різні за походженням терміни – питомі та чужомовні. «Донорами» питомих терміноодиниць є різні галузі й науки, а саме: біологія, біоценологія, ботаніка, ґрунтознавство, землеробство, лісівництво, плідівництво, рослинництво, садівництво, гідротехнічна, гідролого-екологічна, охорони й використання вод, гідромеліорація тощо. Визначити конкретне джерело, із якого запозичено термін, що стає компонентом фітомеліоративної лексики, досить складно, оскільки межі терміносистем суміжних галузей і наук здебільшого розмиті, що спричинено їхньою спільною теоретичною базою й постійним мігруванням термінів у науковому просторі. Виділяємо галузі, із яких запозичують **питомі терміни-слова, терміни-словосполучки й компоненти терміносполук** для творення аналітичних і синтетичних фітомеліоративних термінів, що належать до різних терміно-семантичних груп:

1) ґрунтознавство, землеробство, лісівництво, плідівництво, рослинництво, садівництво: назви дій чи процесів (*боронування, залуження, лункування, оборювання /насаджень/*); назви дерев, рослин і їхніх частин (*деревостан, живопліт, саджанці, порода*); назви видів ґрунту (*солоді, суглинки, чорноземи*); назви приладів і машин (*кущорізи*);

2) гідротехнічна галузь, гідромеліоративна, галузь охорони й використання вод: назви дій чи процесів (*замулювання /річища ріки/, зрошення, пересихання /річок/, твердий стік*); назви споруд (*загата, перепади*); назви водних об'єктів і їхніх частин (*заплава, протока, річище, русло, ставок*); назви утворень під впливом води (*берег, рів, яр*);

3) агрохімія, біохімія, хімія: назви явищ і процесів (*вапнування*);

4) геологія, ґрунтознавство: назви матеріалів (*каміння, пісок, порода, щебінь**); назви процесів (*піскування*);

5) кліматологія, метеорологія: назви повітряних мас (*холодні вітри, хуртовинні вітри*);

6) землеустрій і кадастр: назви заходів організування землі (*землеустрій*);

7) тваринництво: назви споруд для тварин (*кошара*);

8) економіка: назви показників (*/агролісомеліоративний/ прибуток*), назви дій (*облік /посадок лісових насаджень/*).

Розвиток фітомеліоративної термінології в умовах зростання наукових і міжмовних інтеграційних процесів зумовлює проникнення значної кількості запозичень. На позначення лексики інших національних мов різного ступеня засвоєння використовуємо термінологічні словосполучення «чужомовні терміни» і «запозичені слова», які вважаємо синонімами. Фітомеліоративну терміносистему збагачують **чужомовні термінологічні одиниці** таких наук:

1) агрохімії, біохімії, хімії: назви пестицидів (*акарициди, гаметоциди, десиканти, нематоциди, фунгіциди*); назви хімічних речовин (*ксенобіотики*); назви елементів (*мікроелементи*) та ін.;

2) біології, біоценології, ботаніки, рослинництва: назви рослин, рослинних і тваринних організмів (*бактерія, коеволуція, культура, мікориза, продуценти*); назви сукупностей видів тварин і рослин (*коменсалізм, консорція, мікрофлора, популяція, фауна, фітоценоз, флора*); назви процесів і дій (*мінералізація, мутуалізм, фотосинтез*); назви хвороб (*панфітотія, хлороз*);

* жорства – ред.

3) ґрунтознавства, землеробства, лісівництва, рослинництва, садівництва: назви добрив (*компост, торф*); назви приладів та знарядь (*культиватор, психрометр Ассмана*); назви процесів (*кольматаж, рекультивація, сидерація*); назви ділянок деревної рослинності (*куртина*);

4) будівництва й ландшафтної архітектури, геодезії, фізичної географії: назви природних утворень і їхніх компонентів (*кліф, ландшафт, тераса, територія, фітоклімат*); назви процесів та дій (*проект, реконструкція*); назви величин (*азимут*);

5) радіоекології: назви процесів і їхніх характеристик (*радіація, радіоекологія, радіоактивність, радіаційний баланс*);

6) гідрографії, гідротехніки: назви ліній (*тальвег*); назви засобів для укріплення (*фашина*);

7) кліматології, метеорології: назви повітряних мас (*шквал*).

Відстежимо зміни в дефініції терміноодиниць інших наук під час ретермінологізування. Так, ґрунтознавчий термін *піскування*, що позначає «спосіб поліпшення водно-фізичних властивостей ґрунту через полегшення його гранулометричного складу^{*}; піскування полягає в збагаченні верхнього шару ґрунту піском. Піскування застосовується^{**} в овочівництві, садівництві та квітництві» [13], стаючи складником аналізованого поняттєво-термінологічного корпусу, довантажується фітомеліоративним змістом – «спосіб покращання водно-фізичних властивостей торф'яно-болотних ґрунтів шляхом збагачення^{***} їх мінеральним ґрунтом – піском. Один із видів структурної меліорації ґрунтів. Збільшує протидефляційну стійкість ґрунтів, поліпшує водний режим. Для добре й погано гумусованих торф'яників застосовують норми внесення відповідно 200–300 і 300–400 м³/га» (рекомендуємо замість «несучі властивості ґрунтів, стійкість до дефляції» вживати «протидефляційна стійкість ґрунтів») [17, с. 143]. Як бачимо, у процесі ретермінологізування відбувається часткове змінення вихідної семантики спеціальних одиниць інших галузей.

Отже, ретермінологізування є різнорідним, перспективним і потужним шляхом формування аналізованої термінології. Через ретермінологізування одиниць різних галузей до терміносистеми фітомеліорації однаковою мірою входять і питомі, і чужомовні терміни, насамперед із агрохімії, біохімії, біології, біоценології, ботаніки, ґрунтознавства, землеробства, лісівництва, рослинництва й садівництва. Ретермінологізовані одиниці здебільшого формують поняттєве ядро фітомеліорації.

Загальнонаукові терміни є важливим складником кожної сучасної розвиненої термінології і потребують ретельного вивчення. **Загальнонауковий термін** розуміємо як спеціальну одиницю, що не «закріплена» за жодною науковою терміносистемою, і яку вживають майже в усіх галузевих термінологіях, однак у межах певної терміносистеми вона може конкретизувати своє значення.

Термінологію фітомеліоративної галузі активно поповнюють загальнонаукові номінації. Мовами джерелами запозичень є латинська та грецька. Наприклад, із латинської мови до аналізованої термінології проникають такі лексеми: *еволюція, зона, коефіцієнт, конструкція, норма, принцип, проект, процес, структура, фактор, форма*; із грецької – *аналіз, аналогія, динаміка, криза, метод, синтез, система, технологія, тип, цикл*. Простежуємо запозичення загальнонаукових одиниць із французької (*район, режим, ресурс, фонд*), німецької (*шкала*), англійської (*моніторинг*) мов.

Зазначені одиниці входять до складу фітомеліоративної термінології і стають компонентами галузевих аналітичних термінів, що позначають: 1) назви територій (*зона ефективного впливу лісового насадження, лісостепова зона*); 2) назви явищ, чинників (*агролісомеліоративний фонд, водний режим ґрунту, тепловий режим біоценозів, фактори ґрунтоутворення*); 3) назви біологічних змін (*багаторічні ритми, ритміка життєдіяльності організмів, ритміка фітоценозів*); 4) назви стійких зв'язків між компонентами (*структура біоценозу, структура ландшафту, структура фітоценозу*); 5) назви ознак, властивостей чого-небудь (*стабільність агроландшафту, стабільність агрофітоценозу*); 6) назви об'єднань, груп чого-небудь (*тип агрофітоценозу, тип деревостану, тип змішування порід, тип ландшафту*); 7) назви сукупностей компонентів (*біологічні ресурси, природні ресурси, рослинні ресурси*); 8) назви способів

* ґрунту, полегшуючи його гранулометричний склад – *ред.*

** застосовують – *ред.*

*** ґрунтів, збагачуючи – *ред.*

фітомеліоративних заходів (*технологія вирощування лісових захисних насаджень, технологія створення лісових захисних насаджень*); 9) назви показників та ознак оцінювання території (*шкала зволоження, лісівничо-меліоративна шкала*); 10) назви величин, міри чого-небудь (*зрошувальна норма, норма осушення*).

Мовний аналіз свідчить, що шляхом увіходження загальнонаукових термінів збагачується лише периферійна зона фітомеліоративної терміносистеми. Наведені приклади засвідчують, що важливими мовами-джерелами є передусім латинська й грецька, що зумовлено єдністю теоретичної основи фітомеліорації з біологією та ботанікою, розвиткові яких сприяли ці мови.

Отже, сучасна українська фітомеліоративна термінологія особливо активно розбудовується шляхом ретермінологізування термінів (переважно міжгалузевих чужомовних) і використання загальнонаукових термінів (головно грецьких і латинських одиниць), меншою мірою – шляхом термінологізування загальнозвичиваної лексики (відповідно 40 % і 20 %).

Перспективи подальшого дослідження цього напрямку вбачаємо у вивченні розвитку сучасної української фітомеліоративної термінології лексико-семантичним шляхом, зокрема метафоризуванням і метонімізуванням значень різних за походженням та сферою використання мовних одиниць.

1. Вус М. Семантична модифікація українських біологічних термінів у процесі детермінологізації / М. Вус // *Термінологічний вісник : зб. наук. пр. : у 2-х ч. – К. : Ін-т укр. мови НАН України, 2015. – Вип. 3 (2). – С. 117–124.*
2. Годована М. П. Формування сучасної української геологічної термінології : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Годована Марія Пилипівна ; Ін-т укр. мови АН України. – К., 1994. – 18 с.
3. Дерба С. Українська термінологія в галузі прикладної (комп'ютерної) лінгвістики (логіко-лінгвістичний аналіз) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Дерба Світлана Миколаївна ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2007. – 22 с.
4. Клочко М. Джерела походження та способи творення юридичних термінів [Електронний ресурс] / М. Клочко // *Вісник академії правових наук України. – 2009. – № 4 (59). – С. 223–231.* Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/soc_gum/vapnu/2009_4/24Kloch.pdf.
5. Кравченко Т. П. Формування терміносистеми економіки агропромислового комплексу : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Кравченко Тетяна Пилипівна ; НАН України, Ін-т укр. мови. – К., 2006. – 20 с.
6. Купріянов Є. В. Українська термінологічна підсистема «гідротурбіни» як об'єкт комп'ютерного словника : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Купріянов Євген Валерійович ; Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2011. – 210 с.
7. Кучеренко О. Ф. Проблеми формування та розвитку української пожежно-технічної терміносистеми : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Кучеренко Олена Федорівна ; Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2003. – 19 с.
8. Кучерявий В. П. Фітомеліорація: навч. посіб. / В. П. Кучерявий. – Л. : Світ, 2003. – 540 с.
9. Лейчик В. М. Терминоведение : Предмет, методы, структура / В. М. Лейчик. – М. : ЧеРо, 2009. – 256 с.
10. Малевич Л. Д. Становлення і розвиток української гідромеліоративної термінології : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Малевич Леся Дмитрівна ; НАН України, Ін-т укр. мови. – К., 1999. – 20 с.
11. Марченко В. С. Основні способи термінотворення (на матеріалі будівельної термінології) / В. С. Марченко // *Культура слова. – К. : Наук. думка, 1980. – С. 36–40.*
12. Ментинська І. Лексико-генетичні особливості сучасної комп'ютерної термінології [Електронний ресурс] / І. Ментинська // *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології».* – Л., 2014. – № 791. – С. 71–74. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPUT_2014_791_15.
13. Назаренко І. І. Грунтознавство. Термінологічний словник з грунтознавства та географії ґрунтів [Електронний ресурс] / І. І. Назаренко, С. М. Польчина, В. А. Нікорич. – Режим доступу: http://geoknigi.com/book_view.php?id=775.
14. Овсейчик С. В. Формування української екологічної термінології : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 / Овсейчик Станіслава Володимирівна ; Інститут філології Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка. – К., 2006. – 20 с.
15. Разбегіна Н. В. Сучасні способи поповнення термінології й термінотворчі процеси в українській мові (на прикладі терміносистеми міжнародного права) [Електронний ресурс] / Н. В. Разбегіна // *Лінгвістичні дослідження. – 2014. – Вип. 38. – С. 219–224.* – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_lingv_2014_38_35.
16. Романова О. Запозичення в українській

термінології швацької промисловості [Електронний ресурс] / Оксана Романова // Мовознавчий вісник. – 2012. – Вип. 14–15. – С. 75–83. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mv_2012_14_15_14. 17. Садово-паркове господарство та фітомеліорації: термінологічний словник-довідник / [В. К. Пузік, Г. Б. Гладун, Т. О. Петрова та ін.]. – Х.: Планета-Прінт, 2016. – 219 с. 18. Словник української мови: у 20 т. – Т. 1–6 (А–КВАРТА) [Електронний ресурс] // Національна академія наук України. – Режим доступу: <http://lcorp.ulif.org.ua/ExplS/>. 19. Таран А. А. Термінологізація лексики в суспільно-політичному дискурсі / А. А. Таран // Термінологічний вісник: зб. наук. пр. – К.: ІУМ НАНУ, 2013. – Вип. 2 (2). – С. 138–142. 20. Тур О. М. Семантичне переосмислення як один зі способів творення сучасних термінів землеустрою та кадастру / О. М. Тур // Наукові праці [Чорноморського держ. ун-ту ім. Петра Могили]. Серія: Філологія. Мовознавство. – 2009. – Т. 105. – Вип. 92. – С. 145–149.

УДК 811.161.2'276.6-048.445:615.1

Галина Хирівська

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

ТЕРМІНИ ФАРМАКОЕКОНОМІКИ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ТОВАРОЗНАВСТВА ЯК ТЕМАТИЧНІ ГРУПИ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

© Хирівська Г. П., 2017

Статтю присвячено вивченню термінів фармацевтичного товарознавства та фармакоелекономіки української фармацевтичної термінології. Терміни обидвох тематичних груп розглянуто з погляду їхніх структурних особливостей.

Ключові слова: українська мова, фармацевтична термінологія, тематична група, структура терміна, термінологія фармакоелекономіки та фармацевтичного товарознавства.

The article is devoted to the study of pharmacoeconomical and pharmaceutical commodity research terminology. The structural features of terms of both thematical groups are studied from structurely.

Keywords: Ukrainian language, pharmaceutical terminology, thematical group, structure of term, terminology of pharmacoeconomic and pharmaceutical commodity research.

Упродовж останніх десятиріч науковці активно й різнопланово вивчають українську термінологію багатьох наукових галузей. Уже ґрунтовно досліджено термінологію риторичну (З. Й. Куньч) [3], електроенергетичну (Л. Харчук) [11] і запропоновано їхнє тематичне класифікування. Окремі тематичні групи авіаційної термінології подає науковець Л. А. Халіновська в публікації «Тематичні групи на позначення назв літальних апаратів та повітряних суден в українській авіаційній лексиці» [10]. Дослідниця Т. В. Лепеха вивчала лексико-тематичні групи судово-медичної термінології [4]. Хоча подібній проблематиці вже не водночас приділяли увагу науковці-термінологи, вибір теми нашого дослідження не випадковий. У сучасній україністиці ще нема наукових праць, де було б системно опрацьовано питання тематичної класифікації української фармацевтичної термінології.

Мета статті: структурно вивчити дві тематичні групи української фармацевтичної термінології.

Об'єктом дослідження обрано терміни фармакоелекономіки та фармацевтичного товарознавства.

На думку З. Куньч, «систематизація термінології будь-якої галузі знань на основі логічного підходу передбачає виявлення ієрархії наукових понять і створення тематичної класифікації термінів» [3].